Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35457
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

et cognoscē non valet quō ea q̄ ext
sunt intellige valeat. Qua fronte
miser homo de deo disputarē p̄sumat
q̄ de seipso racionē reddē nescit. Mira
bil' inq̄t facta est sciēcia tua Non ex
te tantū nō ex mdi creacione ß ex me
ipso q̄ meipm̄ vidē nō possū Miser
ille q̄ te offendit q̄a nusquā irā tuā
effugē potest Et hoc est quod ait
Quo ibo a spū tuo et quo a facie tua
fugiam // Seipm̄ pro alijs ponit vt q̄d
de se dicit de oīb3 intelligat. Quo ibo
inq̄ a spū ire tue et quo fugiā a fa
cie tue q̄ vbiq3 es et oīa vides. Si
ascendero in celū tu illic es. Si descen
dero ad infernū ades. Ascendimus at
non pedib3 ß pctib9 in celū q̄n eos
q̄ in celis sūt in nrm̄ adiutoriū in
uocamus. Inde uō in īfernū descendi
mus q̄ndo eos q̄ in hoc mūdo sūt de
p̄cam̄. Ad celi naq3 comparacioz iste mū
dus īfern9 est uocatus q̄a inde dicī
infern9 eo q̄ inferior sit. Cū ergo
deus iratus est neq3 eorū q̄ in celo sūt
neq3 eorū q̄ sunt in tr̄a adiutoriū hr̄e
potest. Una ergo sola et singularis
causa est qua homo iram dei effu
gere potest. hec videlic3 ut fugiens
ipm̄ fugiat ad ipm̄. Neq3 homo ue
locior ēē potest ad penitendū quā de9
ad indulgendū. Hoc enim ipse ait. Qua
cunq3 hora pctor q̄uersus fuit om̄i ini
q̄tatū ei9 non recordabor. Peniteat
ergo hoīem pctoz suoz et sic ipse
iram dei effugē poterit. Et hoc est
q̄d ait. Si sumpsero penas meas
ante lucē et habitauō in extmo ma
ris, tūc subaudit, irā tuā effugere
potero. Sumamus ergo penas nras
per q̄s remedia p̄nīe significant
sine q̄b3 ad maris huius postrema uola
re non possimus. Ante lucē autem
penas suscipimus si pcta nra ante
deū q̄ ē vera lux ex toto corde mani fe

stemus. Qd ergo dr̄ ante lucē. Tale
est ac si diceretur. Corā luce uel in p̄n
cia lucis. Et illi q̄dē habitant in post
mo maris q̄ mūdi huius naufragia et
flagicia euaserūt. Quomō autem
euaserūt sequencia manifestant. Et
enim illic manus tua deducet me et te
nebit me dextrā tua // Hec dextrā tenu
it petrū cum iā mergetur. dn̄s ait mo
dice fidei q̄re dubitasti. Et dixi for
sitan tenebre conculcabūt me. Si inq̄t
mūdū reliquē et ad te uolaē voluē
ro forsitan teneb̄ conculcabūt me. Hō
aut in tp̄e martirū multis accidisse
legimus q̄ ad xpi fidem cōfugientes a
tenebris conculcati sunt per q̄s inīq
hoīes signtur. De q̄b3 apl's ait
Fuistis aliq̄ndo tenebre nūc aut̄ lux
in dn̄o. De q̄b3 et in ewō dr̄. Quia
lux in tenebris lucet et teneb̄ eam
non cōprehenderūt. Tales itaq3 tene
bre eos conculcabāt et occidebant
q̄s ad xpi fidem tr̄nsire videbant.
Sequitur. Et nox illuīacio mea in de
licijs meis. Tenebre inq̄t conculcabūt
me et ad mortē q̄ per noctē signifi
catur deducent me. S3 ipsa nox
et ipsa mors erit illuīacio mea. Ubi
In delicijs meis. Nisi enī mors prius
intercessisset ad illas tantas delicias
puenire nō potuissē. Q̄a tenebre
nō obscurabūnt a te. Et nox sic
dies illuīabit. Ideo inq̄t dixi q̄a nox
erit illuīacio mea q̄a scio et certus sum
q̄ teneb̄ nō obscurabūt a te. S3
mox ut̄ tuo noīe interfectus sūo fugatis
teneb̄s recto et claro itīnē ad te pue
niam. Et illa nox sic dies illuīabit
in in q̄ de huius mūdi teneb̄s ad tue
claritatis gl'az me uenire cōtigerit.
Sic tenebre ei9 ita et lumē eiusdem
noctis multū et ineffabile erit. Neq3
plus noctis et tenebraz in hac vita
suscipit caro quā lucis 7 claritatis